

Περί του ισχυρισμού, πως η Εκκλησία διέσωσε την ελληνική γλώσσα και τα ελληνικά γράμματα

Ένα επιχείρημα των χριστιανών, όταν φτάνει η συζήτηση για την συμβολή τους στην καταστροφή του ελληνικού πολιτισμού, είναι ότι οι παπάδες, αν μη τι άλλο, διέσωσαν την ελληνική γλώσσα, κατά την διάρκεια της Τουρκοκρατίας.

Διέσωσαν πράγματι οι χριστιανοί την ελληνική γλώσσα;

Όταν έχεις μια σκλάβια παλλακίδα, μπορεί να την καταπιέξεις με χίλιους τρόπους, αλλά ποτέ δεν της χαλάς το σώμα και το πρόσωπο. Έτσι και οι παπάδες διέσωσαν την ομορφιά της ελληνικής γλώσσας, για να επιδεικνύονται στα περίτεχνα θρησκευτικά τους άσματα. Το ίδιο έκαναν και με την αρχιτεκτονική, ώστε να μπορούν να στεγάσουν το μεγαλείο τους, χτίζοντας αναρίθμητους ναούς-παλάτια.

Για να θέσουμε όμως το ζήτημα στην πραγματική του διάσταση, πρέπει πρώτα να απαντήσουμε στις παρακάτω βασικές ερωτήσεις:

- 1) Από ποιον κίνδυνο ακριβώς την διέσωσαν;
- 2) Μπορεί να θεωρηθεί κάποιος διασώστης μιας γλώσσας, όταν είναι ο ίδιος που την ώθησε βίαια και βάρβαρα στον ακραίο αφανισμό;

Ποιος κατέστρεψε όλες της βιβλιοθήκες των Ελλήνων, αρχής γινομένης από τον απόστολο Παύλο που έκαψε τα βιβλία της Εφέσου (Πράξεις Αποστόλων 19: 19) λέγοντας πως ήταν βιβλία μαγείας;

Ποιοι ξεκίνησαν τους διωγμούς των κέντρων γλώσσας που ήταν οι βιβλιοθήκες;

Ποιοι κατέστρεψαν το μεγαλύτερο παγκοσμίως κέντρο επιστημών και γλωσσικού πλούτου στην Αλεξάνδρα, σκοτώνοντας και την βιβλιοθηκάρια Υπατία;

Μήπως όμως... μετά την επικράτησή τους, μετανιωμένοι διέσωσαν πράγματι την ελληνική γλώσσα;

Στην πραγματικότητα η ελληνική γλώσσα, από επιστημονικής και φιλοσοφικής πλευράς, παρέμεινε καθηλωμένη στα ίδια επίπεδα που την βρήκε ο Ιουδαίοχριστιανισμός. Όταν η ελληνική γλώσσα πέφτει στα χεριά των χριστιανών, είναι ήδη ένας γίγαντας πνευματικότητας, ένας πανάρχαιος ιαματικός συλλεκτήρας σοφίας και ευεργετικών υποδείξεων, ικανός να πετύχει την απελευθέρωση της παγκόσμιας νοημοσύνης. Ένα ασύλληπτο εργαλείο αφύπνισης και μεταφοράς απειράριθμων και παντοειδών γνώσεων, που στα χεριά των χριστιανών, υποχρεώθηκε να περιοριστεί στον ταπεινωτικό ρόλο του υμνητή των ιουδαϊκών βιβλικών ιδεών και ηρώων!

Υποχρεωμένη μάλιστα, να απορροφήσει σταδιακά τα αναρίθμητα δηλητηριασμένα θεολογικά λύματα και ψευδοσωτηριακά ευρήματα του Ιουδαίοχριστιανισμού, μετεβλήθη σταδιακά από αξιοθαύμαστο ιαματικό της ψυχής φάρμακο και ευκαιρία απελευθέρωσης, σε εντυπωσιακό και αποτελεσματικότατο μηχανισμό περίτεχνης υποδούλωσης!

Αν αυτή την «διάσωση» εννοούν...τότε έχουν τεράστιο δίκαιο!

Αυτή η «διάσωση» λοιπόν, δεν μπορεί να αποτελεί καύχημα εκείνου που την εγκλώβισε βίαια στις δικές του σκοπιμότητες, και την καθήλωσε σε διαχρονική μονομερή χρήση, άρα αχρήστευση και σκλαβιά. Πρέπει κάποιος να τους ενημερώσει πως όταν ένα εργαλείο απελευθέρωσης, μετατρέπεται σε μηχανισμό υποδούλωσης, πάει καιρός πια που δεν ονομάζεται «διάσωση», αλλά κακοποίηση και διαστρέβλωση!

Είναι περίπου αυτονόητο, πως η γλώσσα που δεν έχει την ελευθερία να επεκταθεί σε όλους τους τομείς της γνώσης, δεν μπορεί να είναι παραγωγική! Αυτή δε η υποδούλωση, που χυδαία μετονομάστηκε σε «διάσωση», αποδεικνύεται απ' την μακραίωνη απαγόρευση της επέκτασής της σε νέους επιστημονικούς ορίζοντες. Αν στο ίδιο διάστημα των δεκαεπτά αιώνων, οι επιστήμες (που είναι ο φυσικός χώρος της ελληνικής γλώσσας) είχαν αφεθεί ελεύθερες, η ελληνική γλώσσα θα είχε δεκαπλασιαστεί.

Αυτή η μακραίωνη καχεξία, μόνο διάσωση δεν μπορεί να ονομαστεί, αλλά σκαιότατο και ειδεχθές έγκλημα κατά της ανθρωπότητας! Η καθήλωση μια υπιπετούς γλώσσας λοιπόν δεν μπορεί να θεωρηθεί ευεργέτημα, ούτε

διάσωση...αλλά ταπεινωτική υποδούλωση ενός εργαλείου νοημοσύνης που προορισμός του ήταν η απελευθέρωση της παγκόσμιας ευφυΐας! Άλλο λοιπόν διάσωση βιτρίνας (φυλακισμένη δύναμη) και άλλο δυναμική άνθηση και καρποφορία που σημαίνει ελεύθερη καλλιέργεια και επέκταση σε νέους άγνωστους ορίζοντες.

Οι καταστροφείς του ελληνικού πολιτισμού δεν μπορούν να καυχηθούν για την διάσωση του δυναμικότερου εργαλείου έκφρασης του, που λέγεται ελληνική γλώσσα ή ελληνική γραμματεία! Κυρίως ελέω Χριστιανισμού, η ελληνική γραμματεία κατακρεουργήθηκε και μόνο το ένα εκατοστό της έφτασε σε μας. Ξεχνούν οι αναίσχυντοι τα αναρίθμητα μοναστηριακά παλίμψηστα που μετέτρεψαν τα αριστουργήματα των Ελλήνων (περγαμηνές) σε ξύσματα για να γράψουν πάνω τους τα δακρύβρεχτα γιαχβικά άσματά τους; Μόνο εγώ έχω έναν ολόκληρο τόμο (κατάλογο χειρογράφων) από το μοναστήρι της Άγιας Αικατερίνης του Σινά, όπου σε κάθε σχεδόν σελίδα του, σημειώνεται το ανατριχιαστικό έγκλημα, με την στερεότυπη φράση: «Αρχαιοελληνικό κείμενο – προσευχή μοναχού ή κείμενο παλαιάς Διαθήκης»!

Αντί λοιπόν με κατεβασμένο κεφάλι, να δεχθούν ότι ιστορικά αποτελούν την αδίστακτη σιδερένια ράβδο που κατασυνέτριψε σαν ανυπεράσπιστο κεραμικό σκεύος το πλέον περίτεχνο διανοητικό κατασκεύασμα της ανθρώπινης νοημοσύνης, αυτοί ξεδιάντροπα επιχειρούν να φανούν ως οι κατ' εξοχήν διασώστες του!

Θυμηθείτε άλλωστε πως ακριβώς αυτό που έκαναν, είχε προφητευθεί από την σκοτεινή δύναμη που ελλοχεύει στην Παλαιά Διαθήκη: *«Ζήτησον παρ' εμού, και θέλω σοι δώσει τα έθνη κληρονομίαν σου, και ιδιοκτησίαν σου τα πέρατα της γης· θέλεις ποιμάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά· ως σκεύος κεραμέως θέλεις συντριψει αυτούς»* (Ψαλμοί 2: 8-9, Ψαλμοί 22: 27 και Ψαλμοί 27: 8).

Και το ίδιο ακριβώς επανέλαβε και ο δήθεν φωτισμένος ιδρυτής του Χριστιανισμού: *«Και εκ του στόματος αυτού εξέρχεται ρομφαία κοπτερά, διά να κτυπά με αυτήν τα έθνη· και αυτός θέλει ποιμάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά»* (Αποκάλυψη 19: 15). *«Θέλει ποιμάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά, θέλουσι συντριφθή ως σκεύη κεραμέως»* (Αποκάλυψη 2: 27).

Δεν υπάρχουν λοιπόν λόγια για να περιγράψει το μεγαλύτερο έγκλημα από καταβολής κόσμου, που είναι ακριβώς αυτή η συντριβή της ελληνικής γλώσσας

και γραμματείας απ' αυτούς που μέχρι σήμερα επιτρέπουμε να παρουσιάζονται και ως διασώστες της.

Τελικά είναι να θαυμάζει κανείς το θράσος και την ιστορική αλητεία κάποιων. Ε λοιπόν... Εγκληματικοί καταστροφείς και κακοποιητές, ναι... Αλλά με τίποτα διασώστες!

Μιχάλης Καλόπουλος

Σημείωση Π-Δ: Καλό θα ήταν οι υπέρμαχοι της άποψης, πως η Εκκλησία «διέσωσε» την ελληνική γλώσσα και την ελληνική γραμματεία, να δώσουν μια λογική εξήγηση και στο γεγονός, πως η Εκκλησία επέβαλλε διαφορετικό αλφάβητο από το ελληνικό στους σλαβικούς πληθυσμούς και ειδικά στους Βούλγαρους, οι οποίοι έως τότε, γνώριζαν και χρησιμοποιούσαν το ελληνικό. Καλούνται επίσης να σχολιάσουν, πως είναι δυνατόν να τιμούμε ως Έλληνες σήμερα, τους τρεις Ιεράρχες ως «προστάτες των ελληνικών γραμμάτων», όταν αυτοί απεριφράστως καταδικάζουν και υβρίζουν την αρχαία ελληνική γραμματεία και φιλοσοφία.